

Invaliderentegrænsen plus det personlige Tillæg. Arbejds- og Socialministeriet er gjort bekendt med en Undersøgelse af dette Spørgsmaal i København, Aalborg, Aarhus og Randers for 1940—41. Ved den nye Regel om en specificeret Kontering for hver ydet Hjælp vil man paalægge Kommunerne et betydeligt Merarbejde, et Merarbejde, som selvfølgelig især vil mærkes i de største Kommuner. Bortset herfra vil Kravet om Kontering, for saa vidt denne skal gennemføres som en Forhaandskontering, hvad der er det principielt rigtigste, belaste især de Mennesker, hvis Hovedopgave det er at udmaale Trangen, med et rent formelt Arbejde, der ligesom andre af Lovens mange formelle Krav kun kan hemme dem i deres egentlige Opgave: at foretage en omhyggelig Trangsbedømmelse og at udmaale Hjælpen saa rigtigt som muligt for hver enkelt Ansøger.

Konteringen kan vel lægges efter Udbetalingen af Hjælp som et Regnskabsanliggende, men ogsaa herved vil der skabes et meget væsentligt Merarbejde med tilhørende større Papir- og Kartonforbrug.

Den foreslaaede Konteringsordning vil efter Sammenslutningens og Inspektorforeningens Mening ikke give nogen større reel Kontrol med Kommunernes Ydelse af Hjælp i det enkelte Tilfælde end den, man allerede har gennem Muligheden for Revision af Kommunernes Udgifter til Kommunehjælp; der opnaas kun at skabe yderligere Arbejde med mere Papir samt en falsk Forestilling om større Sikkerhed end før.

Til § 301 skal man anføre: Det nuværende § 301, Stk. 1, der efter Forslaget ikke berøres, bør ændres, især naar man nu foreslaar mere effektive Inddrivelsesregler. Efter den nuværende Lovtekst kan Erstatningskravet gøres gældende i Debitors levende Live, naar det sociale Udvalg skønner, at han har Evne til at udrede Erstatningen uden selv at komme til at mangle det fornødne til eget Underhold eller til Opfyldelse af den ham i Henhold til Lov paahvilende Forsørgelsespligt. Naar Forsorgsloven ellers taler om det fornødne til eget Underhold, jfr. §§ 1 og 29, og man sammenholder med Bestemmelsen i § 297, Stk. 1, maa man efter selve Lovtekstens Formulering tænke paa, at det fornødne tangerer Invaliderentebeløbet. En streng Fortolkning og en uforstaaende Holdning over for tidligere understøttede kunde derfor føre til Krav om, at tidligere Kommunehjælp afkræves, naar en Person havde hævet sig op over Eksistensminimumet, Invaliderentebeløbet. Ministeriet skal da ogsaa være bekendt med, at Tilbagebetalingskrav er rejst paa et saadant Tidspunkt. Der bør derfor samtidig med den nu foreslaaede Ændring, der med Regelen om Bidragspaalæg tilsigter en mere effektiv Inddrivelse af tidligere ydet Kommunehjælp, ske en Tilkendegivelse af, at der skal lægges en vis Beskyttelse af den tidligere understøttede i Tilbagebetalingsregelen, og man skal henstille, at Teksten i § 301, Stk. 1, ændres f. Eks. til: „naar det sociale Udvalg i hans Opholdskommune skønner, at han evner at tilbagebetale den ydede Kommunehjælp uden at komme til at mangle det rimelige til eget Underhold eller til Opfyldelse af den ham i Henhold til Lov paahvilende Forsørgelsespligt. Vejledende for Skønnet om Tilbagebetalingsevne skal det — bortset fra Tilbagebetaling af ubetydelige Kommunehjælpsbeløb og fra det Tilfælde, at han kommer i Besiddelse af en ikke ubetydelig Formue — være, om han i den nærmeste Fremtid kan regne med en Indtægt, der ikke ligger under den Løn, der under tilsvarende Forhold (Alder, ægteskabelig Stilling og Opholdssted) oppebæres af lavere lønnede Tjenestemænd“.

Endvidere skal man henstille, at der i Lovteksten meddeles Arbejds- og Socialministeren Bemyndigelse til at give nærmere Regler for Rejsning og Gennemførelse af Tilbagebetalingskravet, og her tænker man paa det betimelige i, at Ministeren lader udarbejde særlige vejledende Tabeller, der dog maa udformes med en skyldig Hensyntagen til de vidt forskellige Grundlag for Krav om Tilbagebetaling, der kan forekomme.

I øvrigt skal man henvise til hoslagte Bilag, der omtaler en Række tekniske Spørgsmaal i Forbindelse med Tilbagebetalingsreglerne.

Til § 306, Stk. 5, skal man anføre, at man finder, at det er et urimeligt Indgreb i Kommunernes Selvstyre, at Amtmanden skal godkende en Indstilling, naar en saadan i Forvejen forlanges tiltraadt af $\frac{2}{3}$ af Kommunalbestyrelsens Medlemmer, og man finder det ganske uheldigt, at man ved § 308, Stk. 1, afskærer Kommunerne fra at indbringe Amtmandens Afgørelse for Ministeriet.